

22. Гнатів О. *Правова природа засновницького договору* / Оксана Гнатів // *Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні: Матеріали XVIII регіональної науково-практичної конференції. 26-27 січня 2012 р.* – Львів: Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2012. – 436 с. – С. 179-180.

Юркевич Ю.М. Поняття та ознаки засновницького договору

Наукове дослідження присвячене теоретичному аналізу поняття засновницького договору за законодавством України. На основі здійсненого дослідження сформульовано поняття та ознаки засновницького договору. На підставі проведеного аналізу висловлено також власну позицію щодо доцільності внесення змін до чинного законодавства України.

Ключові слова: договір, засновницький договір, господарські товариства, повне товариство, командитне товариство.

Юркевич Ю.М. Понятие и признаки учредительного договора

Научное исследование посвящено теоретическому анализу понятия учредительного договора по законодательству Украины. На основе проведенного исследования сформулировано понятие и признаки учредительного договора. На основании проведенного анализа высказано также собственную позицию относительно целесообразности внесения изменений в действующее законодательство Украины.

Ключевые слова: договор, учредительный договор, хозяйственные общества, полное общество, командитное общество.

Yurkevych Y.M. Concept and characteristics of the foundation agreement

Scientific research has been devoted to the theoretical analysis of the concept of the foundation agreement according to the legislation of Ukraine. The concept and characteristics of the foundation agreement have been formulated as the result of the research. The own opinion on the necessary amendments to the current legislation of Ukraine has been also expressed basing on the analysis carried out.

Keywords: contract, foundation agreement, business partnerships, general partnership, limited partnership.

Яворська О.С.

ДЕПОЗИТАРНА СИСТЕМА УКРАЇНИ: НОВЕЛИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

УДК 347.133.

Постановка проблеми. Для забезпечення нормального функціонування ринку цінних паперів повинна існувати розвинута інфраструктура. Вторинний обіг цінних паперів потребує зла-

годженої роботи установ, що забезпечують реєстрацію прав власності на цінні папери, облік цих прав, зберігання цінних паперів та розрахунково-клірингові операції з ними. Прийняття нового Закону України «Про депозитарну систему України» від 6 липня 2012 р. [1] та низки нормативних актів у розвиток його положень знаменує новий етап у правовому регулюванні ринку цінних паперів загалом, депозитарної діяльності зокрема, у формуванні та функціонуванні інфраструктурних учасників ринку цінних паперів.

Тому, **мета** статті полягає у з'ясуванні новел правового регулювання депозитарної системи, діяльності депозитарних установ, аналізі їх функцій.

Основний зміст статті. Історично відомий факт, що вперше реєстратор був створений у XVII ст. в Англії для обліку прав власності на акції Ост-Індійської компанії. Спеціальний службовець вів журнал, у якому фіксувались імена акціонерів, кількість належних їм акцій, усі операції з купівлі-продажу акцій компанії [2, с. 46-50]. Як інфраструктурні інститути депозитарії сформувалися у першій половині XX ст. у Німеччині, Англії, Франції, США [3, с. 14].

У світі існують дві основні моделі депозитарних систем: американська та європейська (німецька модель). Американська модель передбачає наявність спеціальних суб'єктів на фондовому ринку, що здійснюють ведення реєстрів власників іменних цінних паперів та знаходяться на першому рівні системи обліку прав власності на цінні папери (трансфер-агенти). Незалежний реєстратор або зберігач (банк або трастова компанія) стежить за балансом випущених цінних паперів та цінних паперів, які перебувають в обігу. Сертифікат акції є недійсним, якщо він не підписаний трансфер-агентом та не зареєстрований незалежним реєстратором. Європейська модель не передбачає існування реєстраторів прав на цінні папери.

Законом України «Про цінні папери та фондову біржу» від 18 червня 1991 р. [4] не передбачалося створення та функціонування інфраструктурних інститутів ринку цінних паперів. У ст. 4 Закону вказувалося, що обіг іменних акцій фіксується у книзі

реєстрації акцій, що ведеться товариством, а акції на пред'явника реєструються за їх загальною кількістю. Бурхливий розвиток приватизаційних процесів з використанням іменних приватизаційних паперів зумовили необхідність прийняття відповідних нормативних актів щодо фіксації прав на цінні папери. У 1995 р. Фондом державного майна України було розроблено Тимчасове положення про реєстри акціонерів відкритих акціонерних товариств, що створюються на базі приватизованих підприємств, а у 1996 р. було затверджено Тимчасове положення про порядок та умови видачі свідоцтва реєстратора на право ведення реєстру акціонерів.

Низка нормативних актів середини 90-х років мала забезпечити відокремлення функцій реєстрації прав на цінні папери від емітента та передавання їх незалежним реєстраторам. Саме у 1996 р. рішеннями Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку (з 2011 р. – Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, далі – НКЦПФР) [5] були затверджені перші Положення про порядок ведення реєстрів власників іменних цінних паперів та Положення про депозитарну діяльність.

Основні положення про Національну депозитарну систему в Україні були визначені Концепцією функціонування та розвитку ринку цінних паперів в Україні [6]. 10 грудня 1997 р. був прийнятий Закон України «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні» [7]. Закон передбачав створення Національного депозитарію (створений у 1999 р.), запровадив інститут зберігачів, якими могли бути банки або торговці цінними паперами, реєстраторів власників іменних цінних паперів, що стали основними інфраструктурними установами на ринку цінних паперів. Відповідно до зазначеного Закону Національна депозитарна система складалася з двох рівнів:

нижній рівень – зберігачі та реєстратори;
верхній рівень – Національний депозитарій України, депозитарії та клірингові депозитарії.

Відповідно до нового Закону «Про депозитарну систему України» (далі – Закон «Про ДСУ») **депозитарна система України** визначається як сукупність учасників депозитарної системи та правовідносин між ними щодо ведення обліку цінних паперів, прав на цінні папери і прав за цінними паперами та їх обмежень, що встановлюються в системі депозитарного обліку цінних паперів, у тому числі внаслідок проведення розрахунків за правочинами щодо цінних паперів.

Депозитарна діяльність - це діяльність професійних учасників депозитарної системи України та Національного банку України щодо надання послуг із зберігання та обліку цінних паперів, обліку і обслуговування набуття, припинення та переходу прав на цінні папери і прав за цінними паперами та обмежень прав на цінні папери на рахунках у цінних паперах депозитарних установ, емітентів, депозитаріїв-кореспондентів, осіб, які провадять клірингову діяльність, Розрахункового центру з обслуговування договорів на фінансових ринках (далі – Розрахунковий центр), депонентів, а також надання інших послуг, які відповідно до цього Закону мають право надавати професійні учасники депозитарної системи України.

Відповідно до ст. 3 Закону «Про ДСУ» в Україні можуть провадитися такі **види депозитарної діяльності**:

- 1) депозитарна діяльність *Центрального депозитарію*;
- 2) депозитарна діяльність *Національного банку України*;
- 3) депозитарна діяльність *депозитарної установи*;
- 4) діяльність із зберігання активів *інститутів спільного інвестування*;
- 5) діяльність із зберігання активів *пенсійних фондів*.

Учасниками депозитарної системи України є:

- Центральний депозитарій*;
- Національний банк України*;
- депозитарні установи*;
- Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках*.

Центральний депозитарій (ЦД) це – юридична особа, що створюється та функціонує у формі публічного акціонерного товариства. Відповідно на порядок його утворення, провадження діяльності, припинення поширюється Закон «Про акціонерні товариства» з урахуванням особливостей, установлених Законом «Про ДСУ».

* Державна реєстрація статуту (змін до статуту) ЦД здійснюється в установленому законом порядку після його погодження з НКЦПФР [8].

* ЦД до початку провадження депозитарної діяльності повинен зареєструвати в НКЦПФР Правила Центрального депозитарію, які визначають загальний порядок надання ЦД послуг, пов'язаних із провадженням депозитарної діяльності, проведення ним операцій у системі депозитарного обліку, порядок укладення депозитарного договору між депозитарієм та депозитарними установами, здійснення контролю за депозитарними установами та містять інші відомості, визначені Комісією. Акціонерне товариство набуває статусу Центрального депозитарію з дня реєстрації НКЦПФР Правил ЦД [9].

* Органами ЦД є загальні збори акціонерів, наглядова рада, правління, ревізійна комісія. Статутом ЦД може бути передбачено створення консультативного органу Ради учасників депозитарної системи з метою забезпечення та захисту інтересів учасників депозитарної системи.

* Акціонерами ЦД може бути держава, НБУ, учасники фондового ринку, центральні депозитарії інших країн, міжнародні депозитарно-клірингові установи, а також міжнародні фінансові організації, членами яких є Україна.

* Мінімальний розмір статутного капіталу ЦД повинен бути в розмірі не менш як 100 мільйонів гривень. У його статутному капіталі частка: одного акціонера разом з пов'язаними особами повинна становити не більш як 5 відсотків; центрального депозитарію інших країн, міжнародної депозитарно-клірингової установи або міжнародної фінансової організації, членом якої є Укра-

їна, повинна становити не більш як 25 відсотків; держави разом з НБУ повинна становити не менш як 25 відсотків плюс одна акція.

* Для отримання статусу Центрального депозитарію юридична особа повинна мати належне обладнання, зокрема, комп'ютерну техніку з відповідним програмним забезпеченням, окремі канали зв'язку, приміщення, основний і резервний комплекси програмно-технічних засобів, що відповідають вимогам, установленим НЦПФР. При цьому технічні засоби повинні належати ЦД на праві власності.

В Україні може існувати лише один Центральний депозитарій.

Виключна компетенція ЦД п. 8 ст. 9 Закону «Про ДСУ». Це, зокрема: зарахування цінних паперів у систему депозитарного обліку, їх облік та зберігання, а також списання цінних паперів у зв'язку з їх погашенням та/або анулюванням; ведення обліку зобов'язань емітента за цінними паперами власних випусків; зберігання глобальних сертифікатів; здійснення нумерації (кодифікації) цінних паперів відповідно до міжнародних норм та ведення реєстру кодів цінних паперів; складення реєстрів власників іменних цінних паперів; відкриття та ведення рахунків у цінних паперах емітентів, НБУ, депозитарних установ, депозитаріїв-кореспондентів, клірингових установ та Розрахункового центру.

ЦД не може провадити: депозитарну діяльність депозитарної установи; діяльність із зберігання активів інститутів спільного інвестування; діяльність із зберігання активів пенсійних фондів. Депозитарна діяльність ЦД може поєднуватися з кліринговою діяльністю у випадках, встановлених НКЦПФР. Емітенти, НБУ, депозитарні установи, депозитарії-кореспонденти, клірингові установи та Розрахунковий центр є клієнтами ЦД.

Розрахунки за правочинами щодо цінних паперів, облік яких здійснюється ЦД або НБУ, укладеними на фондових біржах та поза ними за принципом «поставка цінних паперів проти оплати», здійснюються шляхом:

переказу коштів Розрахунковим центром;

переказу цінних паперів Центральним депозитарієм або НБУ на рахунки клієнтів;

переказу/списання/зарахування прав на цінні папери депозитарними установами на рахунки депонентів;

переказу/списання/зарахування прав на цінні папери депозитаріями-кореспондентами на рахунки їх клієнтів (депонентів) відповідно до законодавства іншої країни.

Розрахунки за правочинами щодо цінних паперів, облік яких здійснює ЦД, вважаються завершеними виключно після отримання ним інформації від депозитарних установ про здійснення ними переказу прав на цінні папери на рахунках у цінних паперах депонентів. Центральний депозитарій повідомляє Розрахунковому центру та/або кліринговій установі у порядку та строки, визначені комісією, про факт завершення розрахунків за правочинами щодо цінних паперів. Розрахунки за правочинами щодо цінних паперів, укладеними на фондових біржах, проводяться за принципом «поставка цінних паперів проти оплати» не пізніше третього робочого дня з дня вчинення відповідного правочину.

Для забезпечення виконання правочинів щодо цінних паперів ЦД зобов'язаний укласти відповідні договори з кліринговими установами та/або Розрахунковим центром про проведення розрахунків у цінних паперах за результатами клірингу [10].

ЦД на підставі укладеного з емітентом договору може забезпечувати здійснення емітентом погашення боргових цінних паперів, а також виплати доходів за цінними паперами. Для цього ЦД відкриває рахунок у Розрахунковому центрі. Емітент переказує відповідні кошти на цей рахунок. ЦД зараховує переказані кошти на рахунки отримувачів. Такі кошти не є власністю або доходами Центрального депозитарію, Розрахункового центру та депозитаріїв-кореспондентів. ЦД отримує винагороду за вчинення відповідних функцій на підставі договору з емітентом.

Центральному депозитарію заборонено розпоряджатися цінними паперами, які він обліковує, або вчиняти з ними будь-які інші дії, крім дій, що вчиняються відповідно до укладених договорів.

До виключної компетенції НБУ як учасника депозитарної системи України належить здійснення депозитарного обліку та обслуговування обігу облігацій внутрішніх та зовнішніх державних позик України, цільових облігацій внутрішніх державних позик України, казначейських зобов'язань України та облігацій місцевих позик, а також боргових цінних паперів, що посвідчують відносини позики органів місцевого самоврядування, які були розміщені за межами України, та обслуговування корпоративних операцій емітента на рахунках у цінних паперах клієнтів.

Відповідно до ст. 13 Закону «Про ДСУ» НБУ здійснює такі повноваження: зарахування цінних паперів у систему депозитарного обліку, їх облік та зберігання, а також списання цінних паперів у зв'язку з їх погашенням та/або анулюванням; ведення обліку зобов'язань емітента за цінними паперами власних випусків; зберігання глобальних сертифікатів; складення реєстрів власників іменних цінних паперів. Депозитарна та клірингова діяльність НБУ регулюється Положенням від 25 вересня 2013 р. [11].

Відповідно до ст. 14 Закону «Про ДСУ» депозитарною установою є юридична особа, що утворюється та функціонує у формі акціонерного товариства або товариства з обмеженою відповідальністю і яка в установленому порядку отримала ліцензію на провадження депозитарної діяльності. Її правовий статус характеризується низкою особливостей:

* Депозитарна діяльність депозитарної установи (ДУ) є виключним видом її діяльності [12]. Імперативний припис ст. 3 Закону «Про ДСУ» забороняє поєднання депозитарної діяльності (за винятком депозитарної діяльності НБУ) з іншими видами діяльності, окрім її поєднання: з діяльністю зі зберігання активів інститутів спільного інвестування; зберігання активів пенсійних фондів; діяльністю з торгівлі цінними паперами; та/або банківською діяльністю.

* Для отримання ліцензії на провадження депозитарної діяльності юридична особа повинна мати сплачений коштами статутний капітал у мінімальному розмірі не менш як 7 мільйонів гривень.

* Депозитарна діяльність провадиться депозитарною установою на підставі ліцензії, що видається НКЦПФР [13].

* Депозитарна установа для провадження депозитарної діяльності повинна мати належне обладнання, зокрема комп'ютерну техніку з відповідним програмним забезпеченням, окремі канали зв'язку, приміщення відповідно до встановлених Комісією вимог.

* Депозитарна установа зобов'язана протягом місяця з дня отримання ліцензії на провадження депозитарної діяльності відкрити рахунок у цінних паперах у Центральному депозитарії. Невідкриття такого рахунка в цінних паперах є підставою для анулювання ліцензії.

Розрахунковий центр – банк, що функціонує у формі публічного акціонерного товариства відповідно до Закону України «Про банки і банківську діяльність» з урахуванням особливостей, встановлених Законом «Про ДСУ». Акціонерами Розрахункового центру можуть бути НБУ, професійні учасники фондового ринку, а також міжнародні депозитарно-клірингові установи. Частка НБУ у статутному капіталі Розрахункового центру повинна становити не менш як 25 відсотків плюс одна акція. Банк набуває статусу Розрахункового центру з дня реєстрації Правил Розрахункового центру в НБУ. В Україні може існувати лише один Розрахунковий центр.

Виключною компетенцією Розрахункового центру є проведення грошових розрахунків за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів, вчинених на фондовій біржі та поза фондовою біржею, якщо проводяться розрахунки за принципом «поставка цінних паперів проти оплати».

Таким чином, основне призначення депозитарної системи – обслуговування обігу цінних паперів з підтвердженням прав на цінні папери та прав, що ними посвідчуються. Набуття і припинення прав на цінні папери і прав за цінними паперами, обмеження прав на цінні папери здійснюються шляхом фіксації відповідного факту в системі депозитарного обліку. З цією метою депозитарною установою на підставі договору з депонентом від-

криваються рахунки у цінних паперах: власнику цінних паперів, співвласникам цінних паперів, нотаріусу, на депозит яких внесено цінні папери, а також самій депозитарній установі.

Договір про обслуговування рахунка в цінних паперах укладається між депонентом та депозитарною установою. У процесі відкриття рахунка в цінних паперах депозитарна установа призначає власникові цінних паперів код власника цінного паперу. Відповідно до умов договору депозитарна установа веде облік цінних паперів на рахунку у цінних паперах власника (інших осіб), а також облік прав таких осіб на цінні папери та обмеження прав. На рахунку в цінних паперах зберігаються та обліковуються цінні папери, права на які та права за якими належать депонентам депозитарної установи.

Депозитарний договір укладається між депозитарною установою і Центральним депозитарієм або між депозитарною установою і Національним банком України. Загальний порядок укладення договорів та відкриття рахунків у цінних паперах у депозитарній системі визначений у ст. 5 Закону «Про ДСУ». Відповідно до такого договору Центральний депозитарій та/або Національний банк України веде на рахунку у цінних паперах депозитарної установи зберігання та облік цінних паперів, права на які та права за якими належать депонентам такої депозитарної установи та самій депозитарній установі.

Центральним депозитарієм на підставі договору про обслуговування випусків цінних паперів з емітентом відкривається рахунок у цінних паперах емітента. На такому рахунку зберігаються та обліковуються цінні папери власних випусків емітента та обмеження прав на цінні папери.

Відповідно до ст. 6 Закону «Про ДСУ» депозитарний облік прав на цінні папери конкретного власника ведеться виключно депозитарними установами, Національним банком України у визначених Законом випадках і депозитаріями-кореспондентами чи їх клієнтами, а облік цінних паперів і прав за цінними паперами – виключно Центральним депозитарієм або Національним банком України.

Облік зобов'язань емітента за цінними паперами власних випусків емітента ведеться Центральним депозитарієм, а у випадках, встановлених Законом (щодо державних цінних паперів), – Національним банком України, стосовно кожного випуску цінних паперів на підставі депонування глобального сертифіката та/або тимчасового глобального сертифіката.

Внесення змін до системи депозитарного обліку стосовно цінних паперів конкретного власника здійснюється виключно депозитарними установами на підставах, визначених ч. 2 ст. 6 Закону.

Відповідно до правил ст. 8 Закону «Про ДСУ» підтвердженням прав на цінні папери та прав за цінними паперами, що існують в бездокументарній формі, а також обмежень прав на цінні папери у певний момент часу є обліковий запис на рахунку в цінних паперах депонента в депозитарній установі.

Документальним підтвердженням наявності на певний момент часу прав на цінні папери та прав за цінними паперами депонента є виписка з рахунка в цінних паперах депонента, яка видається депозитарною установою на вимогу депонента або в інших випадках, встановлених законодавством та договором про обслуговування рахунка в цінних паперах. Виписка з рахунка в цінних паперах не є цінним папером, а її передача від однієї особи до іншої не є вчиненням правочину щодо цінних паперів і не тягне за собою переходу прав на цінні папери та прав за цінними паперами.

Висновок. Таким чином, новим Законом України «Про ДСУ» започатковано нові якісні зміни як у структурі депозитарної системи України, у функціональному призначенні її учасників, так і у порядку реєстрації та підтвердження прав на емісійні цінні папери та прав за ними. Для забезпечення впровадження нових механізмів щодо реєстрації та підтвердження прав на емісійні цінні папери та прав за ними у системі депозитарного обліку цінних паперів після набрання чинності новим законом продовжує діяти протягом шести місяців попередній Закон «Про Національну

депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні».

1. Про депозитарну систему України : Закон України від 06.07.2012. // Відомості Верховної Ради. – 2013. – № 39. – Ст. 517.
2. Курінний О. Світові депозитарні системи // Ринок цінних паперів. – 2001. – № 2-3. – С. 46-50.
3. Москвін С.О., Посполітак В.В., Хоружий С.Г. Депозитарна діяльність : Навч. посібник. / К. : АДС УМКЦентр, 2010. – 416 с.
4. Про цінні папери та фондову біржу : Закон України від 18.06.1991. // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 38. – Ст. 508
5. Указ Президента України «Про ліквідацію Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку» від 23.11.2011. : Офіційний вісник України від 12.12.2011. – 2011. – № 94. – Стор. 17. – Ст. 3414.; Указ Президента України «Про Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку»; Положення про Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку : затверджено Указом Президента України від 23.11.2011. // Офіційний вісник України від 12.12.2011. – 2011. – № 94. – Стор. 18. – Ст. 3415.
6. Концепція функціонування і розвитку фондового ринку в Україні : схвалена постановою Кабінету Міністрів України від 29.04.1994. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>.
7. Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні : Закон України від 10.12.1997. // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 15. – Ст. 67.
8. Порядок погодження статуту (змін до статуту) Центрального депозитарію цінних паперів: затверджено Рішенням НКЦПФР від 26.02.2013. // Офіційний вісник України від 16.04.2013. – 2013. – № 27. – Стор. 142. – Ст. 938.
9. Порядок та умови надання статусу Центрального депозитарію цінних паперів : затверджено Рішенням НКЦПФР від 16.04.2013. // Офіційний вісник України від 28.05.2013. – 2013. – № 37. – Стор. 77. – Ст. 1318.
10. Вимоги до договору про проведення розрахунків у цінних паперах за результатами клірингу : затверджено Рішенням НКЦПФР від 20.08.2013. // Офіційний вісник України від 11.10.2013. – 2013. – № 76. – Стор. 440. – Ст. 2837.
11. Положення про депозитарну та клірингову діяльність Національного банку України : затверджено Постановою Правління Національ-

ного банку України від 25.09.2013. // *Офіційний вісник України* від 25.10.2013. – 2013. – № 80. – Стор. 50. – Ст. 2981.

12. *Положення про провадження депозитарної діяльності : затверджено Рішенням НКЦПФР від 23.04.2013. // Офіційний вісник України* від 19.07.2013. – 2013. – № 52. – Стор. 486.

13. *Порядок та умови видачі ліцензії на провадження окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку (ринку цінних паперів), переоформлення ліцензії, видачі дубліката та копії ліцензії : затверджено Рішенням НКЦПФР від 14.05.2013. // Офіційний вісник України* від 05.07.2013. – 2013. – № 48. – Стор. 133. – Ст. 1736.; *Ліцензійні умови провадження професійної діяльності на фондовому ринку (ринку цінних паперів) – депозитарної діяльності та клірингової діяльності : затверджено Рішенням НКЦПФР від 21.05.2013. // Офіційний вісник України* від 30.07.2013. – 2013. – № 55. – Стор. 18. – Ст. 2000.

Яворська О.С. Депозитарна система України: новели правового регулювання

У статті досліджено історико-правові питання становлення та розвитку національного законодавства з регулювання депозитарної діяльності на ринку цінних паперів. З урахуванням нового законодавства України у цій сфері суспільних відносин проаналізовано правовий статус учасників депозитарної системи України, їх основні функції.

Ключові слова: депозитарна система України, депозитарна діяльність, депозитарні установи, Центральний депозитарій.

Яворская А.С. Депозитарная система Украины: новеллы правового регулирования

В статье исследованы историко-правовые вопросы становления и развития национального законодательства по регулированию депозитарной деятельности на рынке ценных бумаг. С учетом нового законодательства Украины в этой сфере общественных отношений анализируется правовой статус участников депозитарной системы Украины, их основные функции.

Ключевые слова: депозитарная система Украины, депозитарная деятельность, депозитарные учреждения, Центральный депозитарий.

Yavorska O.S. Depository system of Ukraine: novelties of legal regulation

The article deals with historical and legal issues of incipience and development of national legislation concerning regulation of depository activity on the market of securities. Taking into consideration the new regulation in this sphere, there has been analyzed legal status of participants of depository system of Ukraine and their functions.

Keywords: depository system of Ukraine, depository activity, depository institutions, Central depository.